

політико-економічна нестабільність у країні, що видно, зокрема, на прикладі вітчизняних лізингових компаній.

1. Єрохін С. А. Трансформаційний процес та його структуризація // *Актуальні проблеми економіки*. – 2005. – № 2 (44). 2. Киндзерский Ю.В. *Воспроизводство основного капитала в Украине в институциональном аспекте* // *Научные труды ДонНТУ (Серия: экономическая)* – 2007. – Вып. 31-3. 3. Плєскач В.Л. Фінансове забезпечення інноваційного розвитку малого підприємництва в Україні // *Вісник Дніпропетровської державної фінансової академії: Економічні науки (Вісник ДДФА: Економічні науки)* – 2009. - № 1. 4. Головачанская О.А. *Особенности лизинговой деятельности в условиях финансового кризиса в Украине [Электронный ресурс]* – режим доступу: [http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc\\_Gum/Ekpr/2009\\_25/golovch.htm](http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Ekpr/2009_25/golovch.htm). 5. *Лизинг экономические и правовые основы: Учеб. Пособие для вузов* / [Карп М.В., Шабалин Е.М., Эриашвили Н.Д., Истомин О.Б.]. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2001. – 191 с. 6. Волошина Н.А., Гірна В.В. *Аналіз процесів відтворення основного капіталу в Україні* // *Вісник Дніпропетровської державної фінансової академії: Економічні науки (Вісник ДДФА: Економічні науки)* – 2010. - № 1. 7. Офіційний сайт компанії Райффайзен ЛІЗИНГ АВАЛЬ - *Експрес результати дослідження ринку лізингу України - 2007*. [Електронний ресурс] – режим доступу: [http://www.rla.com.ua/leasing\\_nowadays.php](http://www.rla.com.ua/leasing_nowadays.php). 8. Офіційний сайт Українського об'єднання лізингодавців - *Дослідження ринку лізингу України за 2008 рік*. [Електронний ресурс] – режим доступу: <http://www.leasing.org.ua/ua/bulletin/>

**\*Л.Г. Кльоба, \*\*В.Л. Кльоба, Р.Л. Кльоба**

\*Національний університет “Львівська політехніка”,

\*\*Університет банківської справи НБУ

## **УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ БАНКІВСЬКОЮ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ**

© Кльоба Л.Г., Кльоба В.Л., Кльоба Р.Л., 2011

Згідно Закону України «Про інноваційну діяльність», інновації - це новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціальної сфери [1]. Таким чином, під категорію «інновація» відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність» підпадають і інновації в сфері послуг, в тому числі, банківських.

Відповідно до концептуальних основ теорії підприємництва визначених Й. Шумпетером, інновація – це акт зміни виробничих функцій, що включає виробництво нової продукції, технологічний прогрес, вдосконалення методів виробництва [2].

Інновації - важливий напрям сучасного розвитку у всіх сферах економіки, у тому числі і в банківській діяльності. Інновації в банківстві – це комплекс сучасних економічних, організаційно-управлінських, інституційних нововведень в будь-якій сфері функціонування банку. В умовах зростаючої конкуренції інновації сприяють розширенню клієнтської бази, збільшенню частки ринку банківських послуг, скороченню витрат, підвищенню фінансової стійкості.

Розвиток економіки України значною мірою залежить від проведення банками активної інноваційної діяльності. Ефективна банківська інноваційна діяльність, як показує досвід інших країн, значною мірою визначає прогрес розвитку реального сектору економіки. Успішному здійсненню банками інноваційної діяльності може сприяти формування системи методологічного

забезпечення процесу удосконалення управління цим важливим напрямом банківського менеджменту.

Ухвалення рішень про інновації є складним і важливим завданням управління, у зв'язку з чим виникає необхідність інтеграції діяльності всіх учасників процесу управління інноваційною діяльністю банку, яку можливо реалізувати тільки через ефективну структуру управління банківською інноваційною діяльністю в рамках сучасної організаційної структури управління.

З урахуванням змісту банківських інновацій управління банківською інноваційною діяльністю пропонується розглядати як процес забезпечення банківського інноваційного бізнесу всіма необхідними ресурсами та організування технологічного циклу інноваційної діяльності загалом, включаючи розробку нових і удосконалення наявних банківських технологій, продуктів і послуг, зокрема, забезпечення належного рівня якості обслуговування клієнтів, використання сучасних технічних засобів і методів зв'язку [3].

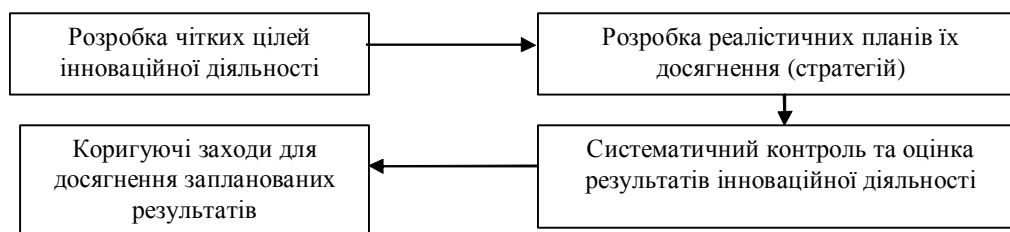
Для вітчизняних банків управління банківською інноваційною діяльністю на даному етапі потребує такого стилю роботи, в основі якого лежить пошук нових можливостей, вміння залучати і використовувати для вирішення поставлених завдань ресурси із різних джерел, добиваючись бажаного результату при мінімальних затратах.

Проведені нами дослідження дозволяють стверджувати, що удосконалення управління банківською інноваційною діяльністю доцільно здійснювати комплексно, одночасно за різними організаційно-економічними напрямками, підпорядкованими єдиному стратегічному задуму, орієнтованому на задоволення потреб клієнтів в інноваціях, а також на успішну реалізацію інноваційної політики банку.

На нашу думку, комплексний підхід до управління банківською інноваційною діяльністю включає:

- SWOT –аналіз інноваційних можливостей банку (визначення сильних і слабких сторін, а також можливостей і загроз);
- вдосконалення планування інноваційної діяльності;
- оптимізацію організаційної структури банку;
- вивчення наявних і потенційних ринків для здійснення інновацій;
- розробку нових та вдосконалення наявних продуктів та послуг банку;
- пропонування продуктів і послуг таким чином, щоб привернути увагу до інноваційної діяльності банку якомога більшої кількості клієнтів;
- активізацію роботи із залучення клієнтів;
- постійний контроль за підвищенням якості обслуговування клієнтів.

Для удосконалення управління банківською інноваційною діяльністю пропонуємо використовувати так зване управління за цілями (management by objectives). Управління банківською інноваційною діяльністю за цілями – це процес, який, на нашу думку, складається з чотирьох етапів (див. рисунок) [3]:



*Етапи процесу управління банківською інноваційною діяльністю за цілями*

Основна мета удосконалення управління банківською інноваційною діяльністю – оптимальне збільшення прибутку, може бути досягнута тільки за ефективною координації роботи всіх головних служб банку:

- виробничо-технологічної (визначення та забезпечення потреби: у нових продуктах та послугах, розширенні мережі філій та відділень, впровадженні нового обладнання та сучасних технологій); маркетингової – вибір ринків та продуктів; кадрової – визначення та своєчасне забезпечення потреби у висококваліфікованому персоналі; фінансової – визначення та забезпечення потреби у фінансових ресурсах для здійснення інновацій.

За сучасних умов орієнтації банків на підвищення конкурентоспроможності надзвичайно важливого значення набуває вдосконалення управління банківською інноваційною діяльністю, оскільки без цього неможливим є здійснення прогресивних нововведень, суттєве підвищення ефективності результатів роботи й загалом забезпечення сталого розвитку банківського сектору економіки України.

1. ЗУ "Про інноваційну діяльність".- від 04.07.2002 № 40-IV. 2. Шумпетер Й. Теорія економічного розвитку / Й. Шумпетер - М.: Прогресс, 1982. – 152 с. 3. Кльоба Л.Г. Управління банківською інвестиційною діяльністю / Л.Г. Кльоба: Монографія за ред. С.К. Реверчука. – Львів, «Тріада плюс». 2007. – 226 с.

**С.В. Князь, Н.В. Савіцька, О.Л. Коломісць**  
Національний університет "Львівська політехніка"

## **ТРАНСФЕРНИЙ ПОТЕНЦІАЛ: СУТНІСТЬ, ФУНКЦІЇ, ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ І ВИКОРИСТАННЯ**

© Князь С.В., Савіцька Н.В., Коломісць О.Л., 2011

Сучасні процеси і явища, які спостерігаються на світових, регіональних і місцевих ринках, вказують на те, що такі фактори, як розвинуті комунікації, наявність чітких правових норм виробничо-господарської діяльності та міжнародних традицій у розв'язанні економічних конфліктів і правових колізій, система сприятливих адміністративно-економічних умов для акумулювання фінансових ресурсів і розвитку інноваційної діяльності тощо є сукупністю умов, які об'єктивно необхідні для соціально-економічного і технологічного поступу суб'єктів господарювання, досягнення безпеки розвитку, протидії кризам і пошуку нових шляхів розв'язання глобальних економічних, екологічних, соціальних та інших проблем. Очевидним є те, що в сучасних умовах одним з основних атрибутів розвитку, зокрема соціально-економічного, інноваційного, культурного тощо є сумісність цінностей носіїв потенціалу розвитку і відкритість створюваних ними систем для спільного розроблення нових і використання існуючих способів і технологій реалізації цілей. У даному випадку, передусім, йде мова про такі цінності як безпечність розвитку і задоволення економічних інтересів взаємодіючих сторін. Саме спільні зусилля суб'єктів господарювання для реалізації економічних інтересів і досягнення безпеки розвитку дозволяють протидіяти загрозам, акумулювати необхідні ресурси, створювати продукти і технології, які забезпечують конкурентоспроможність суб'єктів господарювання.

Усі, без винятку, суб'єкти господарювання є учасниками трансферних відносин. Безліч вхідних і вихідних потоків інформації, фінансових і матеріальних ресурсів і готової продукції є перманентним предметом договірних узгоджень економічних інтересів організацій. На сьогодні існує досить велика кількість трансферних систем, які уможливають легітимну, безпечну,